

[Erna Sørensen.]

det ærede medlems udtalelse om, at det må være sådan, at kommunerne og de, der hjælper til — det er jo i særdeleshed politiet — med energi tager sig af disse sager, så der virkelig inddrives en stor del af beløbene. De mange gange, vi har haft denne lovgivning til behandling for at få ændret indtægtsgrænserne, har hovedtemaet stadig været den dårlige inddrivelse af beløbene. Jeg håber, at de foranstaltninger, den højt-ærede socialminister har lovet, vil kunne bidrage til, at dette forhold bedres.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg vil udtrykke min glæde over, at vi i udvalget og socialministeren er nået til enighed om forhøjelsen af indtægtsgrænsen, og at enkerne er blevet ligestillet. Jeg anbefaler at stemme for det af socialministeren stillede ændringsforslag og stemme imod det af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl. fremsatte lovforslag.

Ayoë Herbol: Også jeg kan på retsforbundets vegne udtrykke min tilfredshed med, at der er opnået enighed i udvalget om lovforslaget, og jeg er tilfreds med de mange forbedringer, der sker også for enkerne. Jeg anbefaler at stemme for ændringsforslaget, men at stemme imod det af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl. fremsatte lovforslag.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske folketingsgruppe kunne ved lovforslagets første behandling udtrykke sin glæde over, at vore anstrengelser for at få indtægtsgrænserne ophævet eller betydelig forhøjet endelig var kronet med held ved det lovforslag, ministeren fremsatte. Naturligvis er vi i dag glade for, at folketingsudvalget har lagt øre til vor opfordring om også i lovforslaget om forhøjede indtægtsgrænser at medtage enker og enkemænd med tilsvarende indtægter. Vi er tilfredse med, at det er lykkedes at få denne gruppe ligestillet med de enlige mødre, og vi er også tilfredse med og meget glade for, at man er enedes om at gå bort fra de skæmmende zonegrænser og indføre samme grænse for hele landet.

Vi er naturligvis ked af, at man har nedsat den oprindelige for hovedstadens enlige mødre foreslåede grænse på 12 000 kr. til

10 500 kr. Netop her i hovedstaden arbejder efterhånden et stort flertal af de enlige mødre uden for hjemmet, og for nogle af dem — jeg tror ikke, det bliver flertallet — vil det nok føles som en skuffelse, at de 12 000 kr. er ændret nedefter til 10 500 kr.

Hvad vi ikke finder rimeligt, er, at man for enker, der får pension ifølge enkepensionsloven, vil fastholde de hidtidige lave grænser, der gælder for ægtepar; det er for tiden 7 490 kr. i hovedstaden, 6 590 kr. i købstæder og 5 540 kr. på landet. Disse grænser vil man samtidig opretholde som transgrænser for invalide- og folkepensionister, hvad vi heller ikke er glade for.

Vi har, samtidig med at vi igennem flere år har foreslået, at grænserne skulle enten bortfalde eller forhøjes, gjort opmærksom på det særlige problem for invalidepensionisterne. Bestemmelserne om disse transgrænser har betydet, at sådanne pensionister med børn faktisk blev ringere stillet end folkepensionister uden børn, for så vidt den ene af ægtefællerne havde arbejdsindtægt. Ved nu at studere ministeriets besvarelse af de stillede spørgsmål er jeg faktisk blevet overbevist om, at man bør medtage disse grupper. Omkostningerne ved at give lettelser til disse forsørgere er efter det oplyste meget beskedne. Det oplyses i ministeriets besvarelse, at merudgifterne ved en forhøjelse af indtægtsgrænserne til 12 000 kr. — det oprindeligt foreslåede — i hovedstaden, når enker, enkemænd, folke- og invalidepensionister kommer med, kun vil beløbe sig til i alt 4,5 mill. kr. Sættes grænsen ved 10 000 kr., vil merudgiften, oplyses det, blive omkring 3 mill. kr., og overraskende er det, at en fuldstændig ophævelse af indtægtsgrænserne kun vil koste ca. 7 mill. kr. Jeg ville jo rigtignok have foretrukket, at udvalget, da det kun drejede sig om 7 mill. kr., havde foreslået en ophævelse af indtægtsgrænserne fuldt ud for de enlige forsørgere.

Jeg havde også været interesseret i at få at vide, hvor store administrative besparelser der kunne indvindes ved en fuldstændig ophævelse; det fremgår ikke af udvalgets betænkning. Men når man overvejer, hvor meget personale der sidder landet over på kontorer og kontrollerer de enlige forsørgeres indtægt og foretager afhøringer og journalisering m. v. af disse sager, er det i høj